జీవితనాటకము

అపరిచిత స్త్రీ.

రతీకాంతరావు పడకకుర్చీలో కూర్చుని తన సిగరెట్టునుండి నుసినిరాల్చుచు దానివైపు అట్లే తదేకదృష్టితో చూచుచుండెను. అతడు వ్రాయుచున్న పుస్తకమునందలి మరునటి ప్రకరణము వానిమానసమున వ్రాయబడుచుండెను. గడియారము టిక్కుటిక్కుమనెడి శబ్దముతప్ప ఆగదిఅంతయు మిగుల నిశ్శబ్దముగా నుండెను. నేలమీద చాల విలువయినతివాసీ పరుపబడియుండెను. ఆ గది నూతన పద్ధతుల ననుసరించి చాల బాగుగా నమర్చబడి యుండెను. మొత్తముమీద అందలి సామానంతయు రతీకాంతరావు యొక్క విశాల విద్యాహృదయమును చాటుచుండెను.

రతీకాంతరావు అమితధనాఢ్యుడు; వానికి విశాల ప్రపంచమున కావలసిన దగ్గిరే బంధువు లెవ్వరును లేరు. వానికి వానితండ్రి వద్దనుండి సంక్రమించిన [illegible] చాల [illegible]. అయినను వానిదూరపు బంధువు వొకాయన రతీకాంతుని మీద చాల అభిమానమును చూపుచుండెడివాడు. ఆయన చనిపోవునప్పుడు, తనకు వేరే సంతానము లేకపోవుటచేత, అతులితమైన తనసంపదను చాలభాగము కొన్నిసంస్థలకిచ్చి మిగిలిన [illegible]సాయ[illegible] దాయము వచ్చునాస్థిని రతీకాంతునకు చెందునట్లు వ్రాసియిచ్చెను. రతీకాంతరావు వున్నతవిద్య నభ్యసించి స్వతంత్రాశయములు కలవాడు కనుక యితరులతో నెట్టివిధమయిన సంబంధమును కలుగచేసికొనక ఒక్కడును జీవించుచుండెను. సారస్వతము వానికి అభిమానము. అతడు మిగుల నిరాడంబరజీవి.

ఇప్పటివరకు ఒక్క విషయమునందు తప్ప ఆబాల కవీశ్వరుని జీవితమంతయు బాగుగా గడచిపోయెను. రతీకాంతరావును,మరి బహుకొద్దిమందియు తప్ప ఆవిషయమును యితరులెవ్వరును ఎరుగరు. దానినెరిగిన యాకొద్దిమందియు రతీకాంతరావు జీవితచరిత్రము నందు దానినొక పిట్టకథగా నెంచి మరచిపోయిరి. కాని రతీకాంతుడు మాత్రము దానిని మరచిపోలేదు. బహుశః అతడు దానిని ఎన్నటికిని మరచిపోడు. ఇప్పుడుతలవని తలంపుగా ఆవిషయము వానికి జ్ఞప్తికి వచ్చినది. వానిపెదవులు బిగిసెను. ఒకవిధమైన కాఠిన్యము వాని ముఖమున తోచుచుండెను.

అమరేంద్రనాధుని తలచినప్పుడెల్ల యిట్టివిధమైన కాఠిన్యభావమే రతీకాంతునికి కలుగుచుండును. బాల్యమునందు యిరువురును స్నేహభావముచేత ఒకరినొకరు విడిచియెరుగరు. వారి విద్యార్థిదశలో కూడ యిరువురును ప్రాణమిత్రులు. వారిరువురకు శరీరములు రెండు కాని ఆత్మఒకటే. అట్టి మిత్రు[illegible]ధ్య నొక స్త్రీమూలమున మనస్పర్థ [illegible]. కాలేజీలో చదువుకొనుచున్నప్పు రతీకాంతరావు సుశీలను ప్రేమించెను. అతడు తన హృదయమునంతను ఆమెకేధారపోసెను. బాల్యమునుండియు ప్రాణమిత్రుడైన రతీకాంతుని మోసగించి అమరేంద్రనాధుడు కూడ సుశీలను [illegible]ంచెను. ఆవిధముగా కృతఘ్నుడైన అమరేంద్రనాధుని తుదకు సుశీల వివాహమాడెను. అప్పటినుండియు రతీకాంతునకు స్త్రీజాతిపైన అపరిమితమగు ద్వేషభావముదయించెను. సుశీలయొకప్పుడాక్రమించిన తన హృదయమునందలి స్థానమును రతీకాంతుడు మరే యితర స్త్రీకిని చెందనీయక, అతడు యావజ్జీవమును బ్రహ్మచారిగనే యుండుటకు నిశ్చయించుకొనెను. అప్పటినుండియు సుశీలచే వక్కలుచేయబడిన రతీకాంతుని హృదయపేటిక యితర స్త్రీలకు దుర్లభముగానుండెను. రతీకాంతుడు సుశీలను వివాహమాడ తలచెను. ఆమెయే తన సర్వస్వమని యెం

చేను. అట్టియామె వానిని మోసగించింది. అది కారణముగా నమితధనాఢ్యుడైన రతీకాంతుడు వివాహమునే ఏవగించుచూ, పవిత్రమైన బ్రహ్మచర్యమున తనజీవితమును గడపుచుండెను.

ఇప్పు డాసంగతి యంతయు వానికి కన్నుల కుకట్టినట్లుగా స్ఫురించుచుండెను! ధుమధుమ లాడుచు సిగరెట్టు నావలకువిసరి వయిచెను. సుమారు పదునాలుగు సంవత్సరముల క్రిందట జరిగిన యావిషయము లన్నియు నిప్పుడు వానికి జ్ఞప్తికి వచ్చుచుండెను! అతడు వ్రాయుచున్న పుస్తకమునందు కథానాయకుని పాత్రను ముగించబోవుచుండు నంతలో నీయాలోచన లడ్డము వచ్చినవి. ఎట్లయినను దానినంతను మరచిపోయి తన కథానాయకుని పాత్రను ముగించవలయు నని రతీకాంతుడు దృఢసంకల్పముతో కూర్చుండెను.

కాని అతడు కలమును కాగితముపై పెట్టినంతలో తలుపును తెరచుకొని వానిసేవకుడైన రంగడు గదిలో ప్రవేశించెను. రంగడు పడుచున్న ఆందోళనమంతయు వానిముఖముపై ననే కనిపించుచుండెను. అతడు రతీకాంతునితో "వీధియందొక బండి నిలచియున్నది; ఆమె నివాసమిదియే యని తలచి యొకయువతి నిచ్చటికి గొనివచ్చినారు." అనెను!

రతీకాంతరావు మిగుల నాశ్చర్యపోయెను! రంగ డాదినమున తప్పత్రాగి యుండెనేమో యని భావించి:

"రంగా! ఏమిది? నీకేమైన పిచ్చియెత్తినదా? ఈయింటిలో స్త్రీలెవ్వరును నివసించుట లేదని నీకు తెలియదా?"

"నేను వారితో నట్లే చెప్పితిని; కాని వారిచ్చటనుండి కదలుటలేదు."

"వారెవరైననూ సరే! పొమ్మనుము."

"ఆయువతి యిచ్చటికే రావలసియున్నదని చెప్పుచున్నారు"

మిగుల విసుగుతో రతీకాంతుడు తప్పనిసరిగ గదిని వీడి యావల కరుదెంచెను. అచ్చటనొక పోలీసు కాన్‌స్టేబిలును, ఒకబండివాడును నిలువబడి వున్నారు. సౌందర్య దేవతయే ఆరూపమున నుద్భవించిందో అనునట్లు పదునెనిమిదేండ్ల నిండుజవ్వని యొకర్తు అచ్చటి గోడకానుకొని యుండెను. ఆమె కన్నులుమూసుకొని యుండెను. పిరుదుల వరకును వ్రేలాడుచున్న జడతోనామె రూపవతులలోనెల్ల రూపవతివలె నుండెను. కాని ఆమెమూర్తియంతయు నొకవిధమయిన జాలిని గొల్పుచుండెను. తప్పనిసరిగ రతీకాంతు డామెనుచూచు చుండెను!

పోలీసు జవాను రతీకాంతునకు నమస్కరించి నిటారుగా నిలువబడి:

:—నడివీధినుండి పోవుచుండగా ప్రమాద వశమున నొకబండి యామెమీద........"

:—"కాని యామెనిచ్చటి కేల తెచ్చితివి? వైద్య శాలకైన గొనిపోయిన బాగుండునే! ఇచ్చట స్త్రీలెవ్వరును నివశించుటలేదే!" అని రతీకాంతుడు మరల నామెవైపు చూచెను.

:—ప్రమాదమున యామెకు గాయములు తగిలెను. ఆమె దుస్తులు వెదకి చూడగా నందు మీవిలాసమున్నది.

:—నావిలాసమా!

:—అవును. మీవిలాసమే, వైద్యుడు పరీక్ష చేయునప్పుడుగూడ నీమె మీపేరునే రెండు మూడుమారు లుచ్ఛరించినది. అందుచేత నీమె

నుయిచ్చుటకే తీసికొని రావలసి వచ్చినది.

:—అయ్యో! కాని యీమెను గురించి నాకిసుమంతయు తెలియదే! వెంటనే యీమెను తిరిగి వైద్యశాలకే గొనిపొమ్ము.

:—ఆమె మెదడునకు గాయముతగిలిన దనియు, సాధ్యమైనంత త్వరలో నామెను కడుపరిశాంతముగా పరుండబెట్ట వలయుననియు డాక్టరు చెప్పెను. అదృష్టవశమున మీగృహము సమీపమున నేయుండుటచే నీమెను యిచ్చుటకై గొని తెచ్చినాను.

:—ఆకాగితము నిటు దెమ్ము."

రతీకాంతు డాకాగితము నందున్నది చదివెను. అందు స్పష్టముగా గుండ్రని యక్షరములతో:

" రతీకాంతరావు.
విహంగకుటీరము.
.................."

అని వ్రాయబడి యుండెను!

ఆయువతి రతీకాంతునకు పూర్తిగా నపరిచిత స్త్రీ; అయినను ఆమె వానియింటికే వచ్చుచున్నటులున్నది. దారిలో గాయపడియుండుటచే నామెను గదపిన మరియు ప్రమాద కరమగు స్థితిలోనికి దెచ్చినట్లగును. అట్టి పరిస్థితులందు రతీకాంతుడు ఆయపరిచిత స్త్రీకి తనయింట ఆశ్రయము నీయకుండగ నుండలేకపోయెను. వెంటనే అతడు రంగనిభార్యను పిలిపించి యీమెతో పొరపాటున నాయువతి నిచ్చుటకై గొనితెచ్చితి రనియు, ఆమెను పరుండబెట్టి పరిచర్యలు సలుపవలసినదనియు ఆజ్ఞాపించెను. అంతట ఆమెను భద్రముగా మేడమీదకు గొనిపోయిరి.

తరువాత పోలీసును, బండివాడును సెలవుదీసికొని వెడలిపోవుటకై రతీకాంతుని యొద్దకు వచ్చి నిలుచబడిరి. రతీకాంతుడు దారహృదయముతో బండివాని బాడుగ నిచ్చివేయుచు పోలీసుతో " ఆమెకొరకు ఎవ్వరైన వచ్చినయెడల వెంటనే వారిని యిక్కడకు పంపివేయుము" అని చెప్పెను. రతీకాంతుని ఆత్మీయురాలొక్కర్తె ప్రమాదవశమున మార్గమధ్యమందు గాయపడి యుండగా తానామెను భద్రముగా నింటికిజేర్చినట్టుగా నాపోలీసు తలచుచుండెను. అందుచే నాతడు రతీకాంతునొద్ద నుండి పారితోషికము నాశించుచు, తంబాకు నెడతెగక నములుటచే నల్లబడిన తన పళ్ళను పైకి కనబరచుచు " చిత్తం " మనుచు నల్లే చేతులు కట్టుకుని నిలువబడి యుండెను. కాని రతీకాంతు డావిషయమును కనిపట్టి " యీమెబంధువులకై వెదకి, యీమెనిచ్చట నుండి తొలగించితికాని నీకు తగినంత బహుమతీ నిత్తు " ననెను.

రతీకాంతుని యింటియందు స్త్రీ అడుగు పెట్టి పదునాలుగు వత్సరములయ్యెను! నాటికి నేడు తిరుగ నీయపరిచిత స్త్రీ రతీకాంతుని గృహము నందు ప్రవేశించెను!!

—తాడిమళ్ళ బసవరాజు

[సశేషము]

రంగా అండ్ కో., కాకినాడ

ఇచ్చట అన్ని విధములైన అచ్చుపనులు, బైండుపనులు, రూలింగుపనులు, రబ్బరుస్టాంపులు సరసమైన చార్జీలకు నియమిత కాలములో తయారు చేయబడును.